

תת"ע 3562/08/13 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, שמעון שלומי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תתע"א 3562-08-13 מדינת ישראל נ' שלומי

30 מרץ 2014

בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
שמעון שלומי

ב"כ המאשימה עו"ד חמד לביא

ב"כ הנאשם עו"ד שור

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב לבצע בדיקת אלכוהול בניגוד לסעיף 62(3), 64(ב) ובניגוד לסעיף 39 א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 03.08.13 בשעה 03:04 או בסמוך לה נהג הנאשם ברכב פרטי מ.ר. 14-243-61 (להלן: "הרכב") בכביש 42 לדרום ק"מ 102, ולאחר שנעצר סירב הנאשם להיבדק לפי דרישת שוטר בבדיקת נשיפה.

בישיבת ההקראה בתאריך 03.11.13 הודה באמצעות ב"כ בנהיגה אולם כפר בסירוב, וטען כי התנאים בהם הוחזק טרם הבדיקה לא חוקיים.

פרשת התביעה שפורקר יהודה (להלן ע"ת/1) ערך דו"ח הזמנה לדין ת/1, דו"ח עיכוב ת/2, מזכר - נסיבות לדו"ח ת/3, בדיקת מאפיינים לחשוד בנהיגה בשכרות ת/4, הודעה על פי הלכת ארביב לנאשם ת/5, דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף ת/6

העיד כי בתאריך 03.08.13 עצר את הנאשם לבדיקה והוא סירב לבדיקת ינשוף. בנסיבות המקרה (ת/1) ציין כי עת שעמד בעמדה לבדיקת נהגים החשודים בשכרות, הבחין בנאשם נוסע מצפון לדרום, הנאשם התבקש לעצור ולמסור רישיון נהיגה ורישיון רכב, ולבצע בדיקה נשיפון. הנאשם נשף מס' פעמיים ונמצאה אינדיקציה לשכרות, נמסר לנאשם שהוא מעוכב בחשד לנהיגה בשכרות ושהוא מתבקש לבצע בדיקת ינשוף. הנאשם ביקש להתפנות ונלקח על ידו לשירותים בתחנת דלק תוך שהוא שומר עליו. הוסבר לנאשם משמעות הסירוב והוקראו בפניו העונשים הצפויים לו לגבי איסור נהיגה בשכרות. העד סיפר כי הנאשם הבין את משמעות אי ביצוע הבדיקה אך טען שלא יבצע את הבדיקה עד שישתה מים (עמוד 4 שורות 29-27). וסירובו לביצוע הבדיקה הייתה לאחר שהוסבר לו סעיף 8, כלומר מהם תוצאות

הסירוב, מהם הנאשם אמר שהוא לא מבצע את הבדיקה עד שישה מים (עמוד 8 שורות 1-2).

העד הסביר כי הוסבר לנאשם שאסור לו לשתות עד סוף הבדיקה ותגובתו הייתה "אני לא עושה את הבדיקה אם אני לא שותה ואם אתה רוצה תעצור אותי" (עמוד 5 שורה 1). בת/4 צוין מפי הנאשם "לא רוצה לענות לך על כלום" ועזב את המקום.

העד סיפר כי אינדיקציה לשכרות הנאשם הייתה: בכך נדף ממנו ריח אלכוהול, נכשל בבדיקת נשיפון, ע"פ בדיקת מאפיינים בעמידה התנדנד והזיז ראשו ימינה ושמאלה, בהליכה הסתייע בהרמת ידיים וסירב לענות על שאלות התחקור. אם כי רשם בסעיף 7 ד. (ת/4) "לא ניתן לקבוע"

העד הסביר בצורה נחרצת כי הנאשם נעצר בשעה 03:04 הוסבר על הינשוף בשעה 03:18 והנאשם עזב אב המקום בשעה 03:21 (עמוד 8 שורה 4). כאשר בדיקת המאפיינים בוצעה בין השעה 03:04 עד שעזב (עמוד 7 שורה 20).

כמו כן הוסבר לנאשם כי מרגע שהוא עוזב את המקום רואים אותו כמסרב (עמוד 8 שורה 30).

פרשת ההגנה

עדות הנאשם:

הנאשם העיד כי שוטר קצת מבוגר עצר אותו, וביצע את הבדיקות. מההתחלה אמר לו שהוא בלחץ ומאד יבש עם סחרחורת וביקש ממנו כוס מים, אולם השוטר השיב לו שאי אפשר לשתות, ואם ישנה מים ייחשב הדבר לסירוב.

הנאשם סיפר כי הלך להביא מים וחזר תוך דקה וביקש לבצע בדיקה, נשאר במקום יותר מ-40 דקות וביקש שיעשו לו את הבדיקה, אולם נענה בסירוב, תוך שקיבל הסבר מדוע לא ניתן לבצע לו את הבדיקה.

הנאשם ציין כי לא רצה לסרב כי באותו יום לא שתה אלכוהול.

ביחס להסבר למשמעות על סירוב ציין כי השוטר אמר לו על הסירוב, והסביר לו קצת את המשמעות לאחר ששתה מים (עמוד 11 שורות 20-21).

אישר כי השוטר הסכים ללכת איתו לשירותים כי רצה להתפנות, ואמר לו שאסור לו לשתות, לאכול, ולעשן.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדות של הנאשם, ועדות השוטר ולאחר ששקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בפניי בבית המשפט ועיינתי במסמכים שהוגשו, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה, וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי, המדובר בעדות יחידה במשפט פלילי ואנמק:

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב ונעצר ע"י שוטר, התבקש לבצע בדיקת נשיפון וינשוף.

אין מחלוקת שהנאשם סירב לבצע את בדיקת הינשוף.

אין מחלוקת שהוסבר לנאשם הסירוב ומשמעותו.

טענתו העיקרית של הנאשם היא ביחס לנסיבות הסירוב, הסכמתו המאוחרת ועיתוי ההסבר בעניין משמעות הסירוב.

בסיכומיו טען ב"כ הנאשם בין היתר כי, הנאשם אובחן בנהיגה ע"י שוטר אחר, וכן נפגעה הגנתו בכך שנמנע ממנו לחקור את הקצין. אוסיף מיד כי הנאשם זנח את טיעונו כי התנאים בהם הוחזק טרם הבדיקה לא חוקיים.

ביחס לסירו - בעדותו לא הזכיר דבר בקשר לתנאים בהן הוחזק ולמה התכוון בכפירתו.

ביחס לסירוב - סירב נהג לתת דגימה כאמור, יראו אותו כשיכור זאת בהתאם לסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה אשר קובע כדלקמן:

"סירב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור בפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב, לתת דגימה לפי דרישת שוטר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)"

נפסק לא פעם כי סירוב יכול ויהיה בדרך המכשילה את הבדיקה ולא רק במילים מפורשות:

"סירוב אינו חייב להיות מפורש במילים דווקא, והתנהגות מתחמקת, יכולה להוות סירוב לצורך החזקה על פי הסעיף. זאת אפילו אם הנהג איננו אומר בשום שלב כי מסרב הוא להיבדק. ואפילו במקרים בהם אומר הוא כי מסכים הוא להיבדק, אך בפועל מתחמק ומכשיל כל אפשרות לבדיקה" (תת (י-ם) 9186/08 מדינת ישראל נ' בוטה תמיר עינן (פורסם בנבו, 06.07.08); ת"ד (י-ם) 2278/07 מ"י נגד וורקה ברהן (פורסם בנבו, 23.08.07)).

במקרה שלפנינו סירובו של הנאשם נובע מעזיבת המקום לצורך שתיית מים, לטענתו זאת על אף שנאמר לו מפורשות, כי המשמעות שזה יהיה סירוב. כך שגם אם לא נאמר ע"י הנאשם באופן מפורש שהוא מסרב, התנהגותו לאחר שהוזהר מפורשות ע"י השוטר שהוא יחשב כסירוב מהווה סירוב מפורש.

נשאלת השאלה האם נסיבות העזיבה ושתיית מים מהווה הצדקה להתנהגות הנאשם .

הנאשם טוען שהיה נתון במצב לחץ שלא אפשר לו לבצע את הבדיקה בטרם ישתה מים, וכך תיאר את מצבו:

"מחזיק לחץ ומאד יבש", " סחרחורת", "אולי אכלתי משהוא לא טוב", "קורה לי מצבים של לחץ גם מדברים שלא צריכים להלחץ אותי", "אמרתי לו שאני מרגיש יבש, סחרחורת ובראש מנסה להירגע", "הסיטואציה הלחיצה אותי", "זה משהוא שראיתי גם רופא משפחה בהקשר זה", "גם עכשיו אם אני שם את היד אני מרגיש לחץ".

אולם הנאשם לא הציג כל מסמך רפואי המעיד על תופעה זו, ועל כך שסובל ממחלה מסוימת המחייבת שתיית מים בטרם מתן נשיפה. גם אם אניח לטובתו של הנאשם כי במצבי לחץ יש לו צורך בשתיית מים, הוא תיאר את אותו מצב לחץ בעת הדיון (עמוד 12 שורה 28 , עמוד 15 שורה 24), אולם ע"פ התרשמותי עמד הנאשם בכל החקירה ודרש רק בסופה לשתות מים (עמוד 15 שורה 26).

כך שבהיעדר מסמכים רפואיים ומהנתונים שהובאו בפניי לא התרשמתי כי הנאשם לא יכל לבצע את בדיקת הנשיפה מבלי לשתות.

הוסיף כי במקרה זה הנאשם נעצר, נשף אויר למכשיר נשיפון, הלך לשירותים עם השוטר, כאשר ע"פ הנתונים שהובאו בפניי, דרישתו לשתית מים התעוררה לפני ביצוע הבדיקה בינשוף.

כפי שעולה מעדותו של הנאשם, הוא היה תחת השגחה עד שעזב לצורך שתיית מים, ושחזר ביקש לבצע את הבדיקה והשוטר סירב, הצדק עם השוטר!

הרי עת עזב הנאשם את השגחתו של השוטר, ניתק את הקשר הסיבתי בין הנהיגה לשכרות.

טענתו של הנאשם שביקש מהשוטר להתלוות אליו לשתית מים דינה להידחות, ראשית עצם שתיית המים מעכבת את הבדיקה, ובעניין זה ברע"פ 2538/11 שם בית המשפט ציין כי בבדיקת שכרות נושא הזמן הוא קריטי.

מה גם שבמקרה שלפנינו השוטר ליווה את הנאשם לשירותים להתפנות בנוסף לכל.

מכל הנימוקים הנ"ל לא מצאתי כל הצדקה בהתנהגות הנאשם, וקובעת כי התנהגותו מהווה סירוב למתן דגימת אויר נשוף לגילוי אלכוהול ע"פ דרישת השוטר.

בנוגע להסבר, כאמור אין מחלוקת שהוסבר לנאשם משמעות הסירוב, אולם הנאשם טוען כי ההסבר על משמעות הסירוב נמסר לו לאחר ששתה מים ולא לפני. לדעתי אכן יש הצדקה בטענה, כי ההסבר צריך להינתן לפני שהנאשם מסרב, ע"מ שתעמוד בפניו האפשרות לשקול כדאיות הסירוב.

על פי הנתונים שהובאו בפני הנני קובעת כי ההסבר ניתן לנאשם לפני שסירב ועזב את המקום.

ראשית כל השוטר הסביר את סדר הפעולות שביצע, ואת שעת עזיבת הנאשם את המקום. כך העיד השוטר שהנאשם נעצר בשעה 03:04, הסבר על הינשוף היה בשעה 03:18 והנאשם עזב בשעה 03:21. השוטר אף הסביר את אופן רישום ת/4 ודאג לציין ע"י כל שעה שנרשמה למה הוא התכוון, כך למשל בעמוד 1 סוף סעיף 6 רשם השוטר שעה 03:21 תוך סימון שזו השעה שהנאשם עזב את המקום וסירב לבדיקה. בעמוד 3 סוף סעיף 9 רשם שעה 03:18 תוך סימון שזו השעה שהוסבר לו לגבי הבדיקה בינשוף וכן סירוב הנאשם. כאשר לפני סעיף 7 סימן השוטר את הדרישה להיבדק והסבר על המשמעות, כך שהתרשמתי שאכן השוטר עבד לפי הסדר של הפעולות תוך תשומת לב מיוחדת לנסיבות התיק הספציפי ולא לרישום טכני של הטופס.

השוטר אף ציין בעדותו כי ת/4 נרשם בתחילת האירוע (עמוד 7 שורה 2).

גרסתו של השוטר לא קרסה, והשוטר עשה עלי רושם אמין ומקצועי. כך שהתרשמתי שהוא מילא את הטופס ונתן את ההסבר בטרם עזיבת הנאשם לצורך שתייה. יתרה מכך כאשר טופס נרשם בשעה אחרת צוין כך במפורש כך למשך ב ת/2 דוח עיכוב ציין השוטר כי מילוי הדוח בוצע בשעה 03:41 באשר לשעה 03:34 שצוינה כשעת תחקור החשוד אין בה

כדי להצביע על שעת מתן ההסבר.

בנוסף לכך מצאתי כי גרסת הנאשם תומכת בגרסת השוטר לעניין זמן מתן ההסבר. הנאשם טוען שהשוטר הסביר לו על הסירוב אולם רק לאחר שחזר עם הבקבוק ושתה מים, הסביר לו "קצת את משמעות הסירוב" אולם הנאשם לא מפרט מה בדיוק הוסבר לו.

בהמשך כאשר הופנה הנאשם לאמור בת/4 והוקרא לו סעיף 8 ענה:

"וזה מתי הוא אמר לי"

וכשנאמר שזה סירוב לפני שהלך לשתות מים (עמוד 11 שורה 23-30) בכך מחזק הנאשם את גרסת השוטר, שההסבר ניתן לו לאחר שהוקרא בפניו סעיף 8.

בחקירתו הראשית התייחס הנאשם למצב בו היה בשרוי בזמן האירוע, ואילץ אותו לשתות, בעדותו ציין:

"... וגם השוטר בא ואמר לי כל מיני דברים, כגון אתה נחשב שיכור למרות שעברו שתי דקות מהזמן שעצר אותי" (עמוד 10 שורות 24-25).

יתרה מכך לא ניתן להסתמך על דברי הנאשם כי ע"פ גרסתו הוא בקושי שמע את השוטר (עמוד 10 שורה 20).

הנאשם לא מוסר גרסה באשר לשעת עזיבתו את המקום, השעה שנדרש לחתום בסירוב, ונתונים נוספים שיכולים לסייע לו בטענתו מול גרסת השוטר שהינה הגיונית, אחידה ונרשמה בעת האירוע ובסמוך לו.

על כן החלטתי לקבל את גרסתו של השוטר.

טענות ב"כ הנאשם כי, הנאשם אובחן בנהיגה ע"י שוטר אחר, וכי נפגעה הגנתו של הנאשם בכך שנמנע ממנו לחקור את הקצין, דינן להידחות על הסף ראשית העד נחקר ומסר כי הוא זה שהבחין בנאשם נוהג, ומציין שהיו שוטרים ומתנדבים נוספים במשמרת, אולם בדקו נהגים אחרים, והסביר מדוע הוא עצמו ערך את כל הפעולות (ראה עמוד 6 לפרוטוקול).

יתרה מכך אין מחלוקת שנאשם נסע ברכב, והנאשם לא טען כי בעת האירוע נכח שוטר אחר, טענתו שהיה במקום שוטר נוסף באה רק לאחר ששתה מים (עמוד 10 שורה 16).

לגבי טענת ב"כ כי לא הוזמן הקצין, כאן המקום לציין כי ב"כ הנאשם יכול לבקש לזמנו, אולם לא עשה כן.

לאור כל האמור הנני קובעת כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ואני מרשיעה את

הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על הגשת תסקיר שירות המבחן אשר יערך בהתאם להוראות החוק אשר יבחן בין היתר התמכרויות.

במקביל, אני מורה על הגשת חוות-דעת הממונה על עבודות-השירות.

בית-המשפט מציין כי הזמנת חוות-דעת הממונה על עבודות-השירות ו/או תסקיר שירות המבחן, אין בהן כדי לחוות דעה באשר לגזר הדין שיוטל על הנאשם.

נקבע להמשך הדיון לתאריך 03.09.2014 בשעה 08:30.

כתובתו המעודכנת של הנאשם הינה: מס' הטלפון הנייד של הנאשם: 054/7286263 כתובתו: רחוב הצוהרים 6 פתח תקווה.

או באמצעות בא כוחו: 03/6246249. פקס: 03/6246259.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

בית המשפט מודיע לנאשם כי התייצבותו חובה.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב תשע"ד, 30/03/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 6

